

En els Munar, família d'origen mallorquí, trobem una nissaga d'advocats encapçalada pel nostre protagonista, en Miquel Munar. Referint-se a qui ha seguit les seves petjades, ens diu: **"El primer que vaig procurar transmetre al meu fill, en Miquel Àngel, va ser l'esperit equitatiu i l'amor a la justícia. Li vaig ensenyar que en aquest món no es podia arribar a res sense un total lliurament i un treball continuat, incansable."** Els altres dos fills del nostre convidat són també homes de carrera: **"En Pere-Jordi és arquitecte i en Josep Lluís, enginyer."** En Miquel destaca que **"sense la meua dona, la Juanita, res del que he fet no hauria estat possible."**

I és molt el que ha fet: **"Els meus inicis van ser durs, però vaig tenir molta sort. El meu pare era secretari del jutjat comarcal de Molins de Rei. Ja des de l'any 1952, quan vaig començar la carrera, aprofitava les estones lliures que em permetia la universitat per ajudar-lo, de manera que em familiaritzava amb diversos tipus d'assumptes. Allí vaig conèixer, entre altres companys, el meu mestre, el gran advocat Francesc Suelves Cambra."** Probablement aquest home li va transmetre gran part de l'entusiasme per la professió, un entusiasme del qual en Miquel ens fa partícips amb cadascuna de les seves paraules: **"Si pogués tornar a escollir, triaria una altra vegada la carrera de dret per exercir d'advocat."**

I, tanmateix, val a dir que la d'en Miquel no és una professió de fàcil exercici. Més d'un membre del col·lectiu demostra una evident manca de competència: **"Dissortadament, m'he trobat sovint advocats que mostren una preparació molt deficient per abordar certs casos: en fan una pèssima exposició i demanen l'injustificable."** Sobre aquest tema, i seguint el fil de la conversa, en Miquel Munar explica: **"Recordo una ocasió, quan feia pocs anys que exercia, en què un veí em va demanar que el representés en un assumpte sobre el qual ell estava totalment equivocacat. Li vaig dir que per guanyar un plet calien tres coses: tenir la raó, saber-la exposar i que ens la volguessin donar. Com que aquestes circumstàncies no es donaven, li vaig desaconsellar que seguís endavant, perquè li podia sortir molt car. Se'n va anar gairebé sense dir adéu i, després d'allò, evitava creuar-se amb mi pel carrer. No obstant això, al cap d'uns mesos em va venir a veure per lamentar-se de no haver-me escoltat i demanar-me que m'ocupés d'un nou plet."**

Després de sentir això, no ens estranya que ens digui que per a ell la professió representa **"un orgull. Sempre he pogut anar-me'n a dormir amb un somriure i la consciència tranquil·la."** Als seus ulls, la paraula *advocat* es sinònim de **"confessor, amic, amant. Significa la negociació d'un mateix en virtut dels altres."** I és que ell té molt clar **"que si s'obliden determinats principis no es pot triomfar en cap activitat. Sempre recordaré una de les primeres classes del doctor Iglesias, catedràtic de dret romà a la facultat, quan ens va dir que per ser bon advocat el que calia era tenir sentit comú. Em vaig passar tota la nit reflexionant sobre si jo tenia aquella qualitat o no, i ara, per sort, ja sé que la posseeixo."** Després de 42 anys d'experiència, ara és ell qui dona consells: **"A tots els passants que han treballat al meu despatx els he insistit que no tinguessin**

pressa ni avarícia, perquè és graó a graó que es va pujant i s'arriba allà on es vol. No es pot començar amb grans pretensions econòmiques; en els sis anys que va durar la meua passantia, no vaig cobrar quasibé res, però al cap de tres mesos de treballar amb ell, el meu mestre ja em considerava el seu company."

Paral·lelament a la passantia, i només amb 22 anys, en Miquel inaugurava el seu propi despatx: **"El pare em va ajudar molt, si bé ell mai no donava el meu nom al públic que passava pel jutjat. Va ser el boca-orella, començant per la resta del personal del jutjat, el que em va proporcionar clients de tota la comarca. Durant setze anys, a Molins de Rei no hi havia cap més advocat i jo era pràcticament l'únic de tot el Baix Llobregat."** En qualsevol cas, la fama era merescuda: **"Moltíssimes vegades he deixat de cobrar, sense perdre res, i aquest gest me l'han tornat multiplicat per cent. Ni tan sols ara, quan m'encarreguen un assumpte interessant, penso en els beneficis econòmics que m'aportarà."**

Estenguem-nos una mica més, però, en la trajectòria del nostre convidat: **"Fa més de 35 anys em va venir a buscar una companyia d'assegurances perquè m'ocupés dels seus assumptes. A poc a poc, altres asseguradores van anar sol·licitant la meua col·laboració."** Fins que van ser moltes, de manera que l'advocat que ens acompanya ha acabat convertint els accidents de trànsit en la seva **"autèntica especialitat"**, que posa al servei de firmes de tant de renom com Zurich i Winterthur. Contràriament al que molts pensen, **"aquests tipus d'assumptes no tenen una importància menor que els altres. La mort d'un pare de cinc criatures en accident automobilístic és un autèntic drama. En casos com aquest, s'hi barregen qüestions de consciència, equitat i justícia."** En Miquel deplora l'actitud d'algunes persones del col·lectiu, que **"pretenen viure de les desgràcies dels altres, aprofitant la informació obtinguda de la connivència amb personal d'altres branques i que s'ofereixen per rendibilitzar econòmicament una desgràcia, a través dels mecanismes que ofereix la llei. Això és monstruós."**

Els comentaris d'un home amb tant de rodatge mereixen tota la nostra atenció, més tenint en compte que el nostre interlocutor va ser durant dinou anys secretari del Col·legi de Sant Feliu de Llobregat, càrrec que l'obligava a **"un contacte estret amb degans i col·legis de tota Espanya."** Fa només dos anys que en Miquel ha **"deixat pas a les noves generacions"**, de manera que no ocupa cap càrrec, per bé que el Col·legi continua convidant-lo als actes que organitza.

L'advocat que ens acompanya no ha deixat que els anys passessin en va, i s'ha preocupat constantment **"d'estar al dia"** de les novetats de les seves disciplines. Aquesta contínua actualització dels seus coneixements i de la seva **"biblioteca jurídica"**, que aprofita per consultar **"en el silenci que em regala la torre"**, ha estat el millor aval a l'hora d'impartir classes i conferències en múltiples institucions, entre elles el Col·legi de Barcelona. Sàvies i entranyables lliçons -no només sobre l'advocacia, sinó també sobre la vida-, com les que ens ha transmès en Miquel Munar al llarg de tota l'entrevista.

“Per guanyar un plet calen tres coses: tenir la raó, saber-la exposar i que te la vulguin donar”

Miquel Munar - Molins de Rei (Baix Llobregat)